Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (Judecător Iordachi Natalia)
Dosarul nr. 2ai-40/26
2-20145766-02-2ai-04032026

**D E C I Z I E**

28 mai 2026 municipiul Chișinău

Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

examinând, în procedură scrisă, apelul declarat de lichidatorul S.R.L. „Idealwine", Iovu Oleg împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 8 decembrie 2025, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea lichidatorului S.R.L. „Idealwine", Iovu Oleg privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere a debitorului S.R.L. „Idealwine" în persoana lui Druță Mihail,

**C O N S T A T Ă:**

**Circumstanțele cauzei:**

La 23 ianuarie 2023, lichidatorul S.R.L. „Idealwine", Iovu Oleg a depus cerere către Druță Mihail privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a S.R.L. „Idealwine".

În motivarea cererii reclamantul a susținut că în cadrul ședinței de validare a creanțelor, au fost validate creanțe în valoare totală de 547 172,90 lei, deținute de mai mulți creditori.

Reclamantul a menționat că, ulterior, la 10 iunie 2021 și 26 mai 2022 au fost petrecute ședințe de validare specială a creanțelor, în cadrul cărora au fost validate suplimentar creanțe în valoare de 12 420 lei și 40 460 lei.

Astfel, reclamantul a explicat că în momentul de față sunt validate creanțe în valoare totală de 600052,29 lei.

Reclamantul a remarcat că potrivit informațiilor parvenite de la organele competente, debitorul nu dispune de careva bunuri sau active care ar putea fi incluse în masa debitoare și din contul cărora să fie posibil de acoperit creanțele creditorilor.

Totodată, reclamantul a reținut că potrivit datelor din Registrul de Stat al Persoanelor Juridice, în funcția de administrator statutar al S.R.L. „Idealwine” este înregistrat Druță Mihail.

Reclamantul a susținut că reieșind din situația de fapt și din actele de care dispune lichidatorul, a ajuns la concluzia că insolvabilitatea S.R.L. „Idealwine” a fost cauzată de acțiunile administratorului statutar Druță Mihail, din care cauză depune prezenta cerere de atragere la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere al debitorului.

Astfel, reclamantul a precizat că administratorul statutar al companiei intră în categoria membrilor organelor de conducere ale debitorului și poate fi obligat de instanța de judecată să suporte datoriile debitorului insolvabil, în cazul în care este întrunit măcar un temei prevăzut de Legea insolvabilității.

Reclamantul consideră că în privința acestuia sunt întrunite condițiile de atragere la răspundere subsidiară în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Reclamantul a susținut că administratorul statutar Drută Mihail a ținut contabilitatea contrar legii și a contribuit la dispariția documentelor contabile.

Reclamantul a atras atenția instanței că numirea în calitate de lichidator a S.R.L. „Idealwine”, a solicitat de la conducerea companiei toate actele juridice și contabile, precum și ștampilele corespunzătoare.

Reclamantul a explicat că în pofida faptului că solicitarea a fost expediată atât la sediul companiei, cât și la adresa de domiciliu a administratorului statutar Druță Mihail, până în prezent, corespondența nu a fost recepționată. La sediul companiei, lichidatorul nu a reușit să localizeze vre-o persoană pentru a solicita actele necesare.

Astfel, reclamantul a menționat că reieșind din faptul că anume administratorul companiei răspunde pentru ținerea contabilității, concluzionează că Druță Mihail a contribuit la dispariția documentelor contabile ale companiei S.R.L. „Idealwine”.

În altă ordine de idei, reclamantul a susținut că cu privire la faptul că Druță Mihail a ținut contabilitatea contrar legii, reține că Serviciul Fiscal de Stat a desfășurat un control fiscal al activității S.R.L. „Idealwine”, elaborând în acest sens Actul de control nr. 5-709693 prelungit pe formularul 5-709694 din 11 mai 2021.

Reclamantul a invocat că potrivit actului în cauză, în rezultatul controlului fiscal privind estimarea obligațiilor fiscale prin metode și din surse indirecte la S.R.L. „Idealwine” s-au stabilit următoarele încălcări: neprezentarea de date, informații și documente necesare pentru perioadele fiscale A/2017- A/2020 Serviciului Fiscal de Stat asupra problemelor care apar în timpul controlului; lipsa evidenței contabile pentru perioadele 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2020, ceea ce a făcut imposibilă efectuarea controlului fiscal; neprezentarea declarațiilor cu privire la impozitul pe venit (forma VEN 12) pentru perioadele fiscale A/2017,A/2019; diminuarea impozitului pe venit provenit din activitatea de întreprinzător pentru perioada fiscală A/2018 în sumă de 33 015 lei; încălcarea modului de întocmire a declarației cu privire

la impozitul pe venit (Forma VEN12) pentru perioada fiscală A/2018, fapt care a generat apariția obligațiilor fiscale suplimentare la buget; neachitarea în termen a impozitului pe venit provenit din activitatea de întreprinzător pentru A/2018; neprezentarea dării de seamă privind impozitul pe venit din activitatea operațională (forma IVAO 15) pentru perioadele fiscale A/2019-A/2020, fapt care a generat apariția obligațiilor fiscale suplimentare la buget pentru perioada fiscală A/2019; neplata în termen a impozitului pe venit din activitatea operațională pentru perioada fiscală A/2019; încălcarea modului de întocmire a declarațiilor privind TVA (forma TVA 12) pentru perioadele fiscale L/03/2017-L/l 2/2017; diminuarea TVA aferentă bugetului cu 20 729 lei pentru perioadele fiscale L/03/2017- L/l 1/2017; neachitarea în termen a taxei pe valoare adăugată pentru perioadele fiscale L/04/2017, L/06/2017, L/07/2017, L/11/2017.

Reclamantul a susținut că urmare a emiterii actului de control, la 11 mai 2021 a fost emisă decizia nr. 657/1522 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de S.R.L. „Idealwine" prin care a fost decisă: a reflecta spre calcul în contul curent generalizat: 22,16 lei - majorare de întârziere pentru neplata contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii; a încasa la buget sumele impozitele și taxelor calculate în rezultatul controlului: 33 015 lei impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător; 8 724 lei impozitul pe venit din activitatea operațională; 2 0729 lei taxa pe valoare adăugată; a încasa la buget majorare de întârziere (penalitate): 7 384 lei pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător; 873 lei pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit din activitatea operațională; 9 313 lei pentru neachitarea în termen a taxei pe valoare adăugată; a aplica pentru încălcarea legislației fiscale: 4 000 lei amendă pentru împiedicarea controlului fiscal, prin neprezentarea de explicații, date, informații și documente, necesare Serviciului Fiscal de Stat, asupra problemelor care apar în timpul controlului; 40 000 lei amendă pentru lipsa totală a contabilității pentru perioada 1 ianuarie 2017- 31 decembrie 2020; 6 603 lei amendă pentru diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător; 6 979 lei amendă pentru eschivarea de la calculul și de la plata impozitului pe venit din activitatea operațională; 3 879 lei amendă pentru diminuarea TVA; 2 500 lei amendă pentru încălcarea modului de întocmire și prezentare a declarației cu privire la impozitul pe venit (forma VEN12), a dării de seamă privind impozitul pe venit din activitatea operațională (Forma IVA015) și a declarațiilor privind TVA; a aplica avertizare pentru comiterea încălcării fiscale nesemnificative prevăzute la art. 260 alin. 1 din Codul Fiscal, prin nerespectarea modului de prezentare a declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/06/2017 și L/l 1/2017; la art. 261 alin. 4 din Codul Fiscal prin diminuarea taxei pe valoare adăugată pentru perioadele fiscale L/06/2017 cu 703 lei și L/l 1/2017 cu 628 lei.

Reclamantul a menționat că toate aceste momente stabilite în actul de control și în Decizia asupra cazului de încălcare a legislației comisă de S.R.L. „Idealwine"

confirmă aplicabilitatea temeiului prevăzut de art. 248 alin. 1 lit. e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii.

Astfel, reclamantul a remarcat că debitorul S.R.L. „Idealwine" nu a ținut contabilitatea activității, ceea ce contravine flagrant prevederilor legale în vigoare.

Reclamantul a invocat că este evident că administratorul societății S.R.L. „Idealwine", Druță Mihail, este vinovat de faptul că în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2020 s-a constatat lipsa totală a contabilității întreprinderii.

Reclamantul a susținut că din actul de control al Serviciului Fiscal de Stat rezultă că Druță Mihail este fondatorul S.R.L. „Sudconcentrat".

Totodată, reclamantul a mai menționat că în rezultatul analizei rulajului pe conturile bancare, s-au stabilit cazuri de ieșiri de mijloace bănești în adresa S.R.L. „Sudconcentrat" în sumă de 90 013 lei (plata pentru servicii de mentenanță și plata pentru deservirea echipamentului).

Astfel, reclamantul a susținut că pârâtul a deturnat unele active ale debitorului, transferându-le în contul unei companii care îi aparține, ceea ce este de asemenea în detrimentul creditorilor S.R.L. „Idealwine".

Cu referire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității a reclamantul a menționat că, administratorul Mihail Druță era obligat să depună cerere introductivă pentru a evita prejudicierea continuă a creditorilor.

Reclamantul a explicat că analizând situația financiară a debitorului, reieșind din suma creanțelor validate și bunurile/mijloacele financiare deținute, reține că în speță se atestă ambele temeiuri de intentare a procesului de insolvabilitate - atât incapacitatea de plată, cât și supraîndatorarea.

Astfel, reclamantul a comunicat că administratorul Druță Mihail era obligat să depună cerere introductivă, pentru a evita prejudicierea continuă a creditorilor. Administratorul statutar a omis să intenteze insolvabilitatea companiei S.R.L. „Idealwine", chiar dacă existența temeiurilor era evidentă.

În ceea ce privește suma pentru care se solicită atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere a S.R.L. „Idealwine", aceasta este identificată prin tabelul definitiv al creanțelor și anume 600 052,29 lei.

Reclamantul a concluzionat că cererea atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a S.R.L. „Idealwine" se bazează pe temeiul prevăzut de art. 248 alin. 1 lit. e), h) al Legii Insolvabilității.

În contextul celor expuse, reclamantul a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a administratorului statutar al S.R.L. „Idealwine", Druță Mihail prin încasarea sumei în mărime de 600 052,29 lei în beneficiul S.R.L. „Idealwine".

Prin hotărârea Judeătoriei Chișinău, sediul Central din 13 iulie 2023 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul S.R.L. „Idealwine", în procedura falimentului simplificat, Iovu Oleg către Druță Mihail cu privire la

atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 2 aprilie 2024 s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 iulie 2023 prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul S.R.L. „Idealwine", în procedura falimentului simplificat, Iovu Oleg către Druță Mihail cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil, cu restituirea cauzei la rejudecare la Judecătoria Chișinău, sediul Central, în alt complet de judecată.

**Soluția instanței de fond:**

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 8 decembrie 2025, s-a respinsă ca neîntemeiată cererea lichidatorului S.R.L. „Idealwine", Iovu Oleg privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere a debitorului S.R.L. „Idealwine" în persoana lui Druță Mihail.

**Calea de atac exercitată:**

Exprimându-și dezacordul față de soluția primei instanțe, la 19 decembrie 2025, lichidatorul S.R.L. „Idealwine", Iovu Oleg a declarat apel, solicitând casarea hotărârii și emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea lichidatorului S.R.L. „Idealwine", Iovu Oleg privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului şi încasarea din contul administratorului statutar Druţă Mihail a sumei de 600052,29 lei în beneficiul S.R.L. „Idealwine".

La 17 martie 2026, apelantul lichidatorul S.R.L. „Idealwine", Iovu Oleg a prezentat motivarea apelului.

În motivarea cererii de apel, partea apelantă a invocat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, o consideră ca fiind neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, reiterând integral argumentele expuse în cererea de chemare în judecată pe care le susține și în cererea de apel.

Partea apelantă a susținut că instanța de fond a apreciat eronat circumstanțele cauzei și a respins nejustificat cererea sa, deși din materialele dosarului rezultă că administratorul statutar nu și-a executat obligația legală de a depune cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate. Acesta a susținut că administratorul unei societăți comerciale are obligația de a manifesta diligență și responsabilitate în gestionarea activității întreprinderii, iar în situația în care societatea nu mai poate face față obligațiilor sale de plată, acesta este obligat să solicite intentarea procedurii de insolvabilitate. În opinia apelantului, neexecutarea acestei obligații a prejudiciat creditorii debitorului.

Lichidatorul S.R.L. „Idealwine", Iovu Oleg a indicat că, potrivit extraselor bancare obținute de la instituția financiară la care debitorul deținea conturi, ultima operațiune efectuată de administratorul statutar a avut loc la 28 mai 2019. După această dată, din conturile societății au fost retrase mijloace financiare exclusiv în

baza ordinelor incaso emise de Serviciul Fiscal de Stat și de executorii judecătorești, iar începând cu luna iunie 2019 asupra conturilor bancare erau deja aplicate măsuri de executare silită. În aceste condiții, apelantul a considerat că încă din anul 2019 administratorul cunoștea despre incapacitatea de plată a societății și era obligat să depună cererea introductivă de insolvabilitate, ceea ce însă nu a făcut.

Totodată, partea apelantă a susținut că instanța de fond nu a acordat importanță faptului că după momentul în care administratorul era obligat să depună cererea introductivă au continuat să apară obligații suplimentare în sarcina debitorului. În acest sens, a invocat actul de control nr. 5-709693, prelungit pe formularul nr. 5-709694 din 11 mai 2021, precum și decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 657/1522, prin care au fost stabilite obligații fiscale suplimentare pentru S.R.L. „Idealwine", deși insolvabilitatea societății fusese deja constatată prin hotărârea din 22 februarie 2021. Potrivit apelantului, aceste împrejurări demonstrează că nedepunerea la timp a cererii introductive a contribuit la agravarea pasivului debitorului.

În ceea ce privește temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, partea apelantă a susținut că a demonstrat existența unei contabilități ținute contrar prevederilor legale. Acesta a invocat concluziile controlului fiscal efectuat de Serviciul Fiscal de Stat, potrivit cărora pentru perioadele fiscale A/2017–A/2020 nu au fost prezentate datele, informațiile și documentele solicitate de organul fiscal, a lipsit evidența contabilă pentru perioada 1 ianuarie 2017 – 31 decembrie 2020, nu au fost prezentate declarațiile privind impozitul pe venit pentru perioadele fiscale A/2017 și A/2019, au fost constatate diminuări ale impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător pentru anul 2018 în sumă de 33 015 lei și ale TVA în sumă de 20 729 lei, precum și multiple încălcări privind întocmirea și prezentarea declarațiilor fiscale și neachitarea obligațiilor fiscale în termen.

Partea apelantă a menționat că în baza aceluiași control fiscal, prin decizia nr. 657/1522 din 11 mai 2021 au fost calculate suplimentar obligații fiscale și sancțiuni, inclusiv: 22,16 lei majorare de întârziere aferentă contribuțiilor de asigurări sociale; 33015 lei impozit pe venit din activitatea de întreprinzător; 8 724 lei impozit pe venit din activitatea operațională; 20 729 lei TVA; penalități în sumă de 7 384 lei, 873 lei și 9 313 lei pentru neachitarea în termen a obligațiilor fiscale; amenzi în cuantum de 4 000 lei pentru împiedicarea controlului fiscal, 40 000 lei pentru lipsa totală a contabilității, 6 603 lei pentru diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător, 6 979 lei pentru eschivarea de la calculul și plata impozitului pe venit din activitatea operațională, 3 879 lei pentru diminuarea TVA și 2 500 lei pentru încălcarea modului de întocmire și prezentare a declarațiilor fiscale.

În opinia apelantului, toate aceste constatări demonstrează existența unei contabilități ținute contrar legii și confirmă aplicabilitatea art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității. Acesta a considerat greșită concluzia instanței de fond potrivit căreia încălcările constatate de organul fiscal nu ar avea legătură cu apariția stării de

insolvabilitate, susținând că insolvabilitatea trebuie analizată inclusiv prin prisma obligațiilor fiscale acumulate față de bugetul public național.

De asemenea, partea apelantă și-a exprimat dezacordul față concluzia instanței de fond conform căreia însuși lichidatorul ar fi indicat anterior că insolvabilitatea debitorului a fost cauzată de neexecutarea serviciilor contractate și nu de încălcările privind contabilitatea. Acesta a explicat că raportul la care a făcut referire instanța fusese întocmit anterior efectuării controlului fiscal și emiterii deciziei nr. 657/1522, astfel încât la acel moment nu existau încă constatările oficiale privind lipsa contabilității și încălcările fiscale ale debitorului.

În materie de drept, lichidatorul S.R.L. „Idealwine", Iovu Oleg și-a întemeiat cererea de apel în baza prevederilor art. 8, 248 alin. (1), (6 ) din Legii Insolvabilității.

**Poziția părți intimate pe marginea apelului:**

Respectând principiul contradictorialității, instanța de apel a acordat participanților la proces posibilitatea efectivă de a-și exprima punctul de vedere înainte de pronunțarea soluției.

Astfel, la 19 mai 2026, prin intermediul poștei electronice, reprezentantul intimatului  Druță Mihail, avocatul Vlad Corneliu a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de apel ca fiind neîntemeiată, cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În argumentarea poziției sale, partea intimată a susținut că argumentele invocate în apel reprezintă, în esență, o reiterare a susținerilor formulate anterior în cererea de chemare în judecată, fără a aduce elemente noi de fapt sau de drept și fără a combate concluziile instanței de fond, care, în opinia sa, a examinat complet și obiectiv materialul probator administrat în cauză.

Cu referire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, intimatul a invocat că apelantul nu a demonstrat existența vreuneia dintre faptele ilicite prevăzute de lege.

Partea intimată a susținut că acuzația privind ținerea unei contabilități fictive presupune existența unor acțiuni deliberate de falsificare a realității financiare a întreprinderii, prin înregistrarea unor operațiuni inexistente, tranzacții simulate sau alte mecanisme de denaturare a evidenței contabile. În opinia sa, în dosar nu există niciun raport de audit, expertiză judiciar-contabilă sau altă probă care să demonstreze că ar fi falsificat registrele contabile ale societății ori că ar fi ținut o contabilitate fictivă.

Totodată, partea intimată a menționat că însuși actul de control fiscal invocat de apelant confirmă contrariul, întrucât Serviciul Fiscal de Stat a stabilit obligațiile fiscale ale societății prin metode și surse indirecte, ceea ce demonstrează că operațiunile economice desfășurate de S.R.L. „Idealwine" au fost reale și au lăsat urme în circuitul economic și fiscal. În acest context, a susținut că diminuările TVA aferente anului 2017, neprezentarea unor declarații fiscale sau alte încălcări constatate de organul fiscal reprezintă simple abateri fiscale ale persoanei juridice, deja

sancționate prin amenzi, fără a putea fi asimilate unei contabilități fictive și fără a constitui cauza stării de insolvabilitate.

În ceea ce privește pretinsa contribuire la dispariția documentelor contabile și de constituire, intimatul a susținut că apelantul confundă obligația procedurală de transmitere a actelor către lichidator cu fapta materială de distrugere, ascundere sau înstrăinare a acestora. Acesta a explicat că la sfârșitul anului 2018 contabilul-șef al întreprinderii a demisionat și a părăsit societatea, reținând documentele contabile, situație despre care ar fi informat inclusiv organele fiscale. În opinia sa, imposibilitatea de a preda documentele nu poate fi echivalată cu contribuirea la dispariția acestora.

Partea intimată a indicat că notificările expediate de lichidator nu fac dovada recepționării lor și nici a existenței unei conduite ilicite din partea sa. Acesta a susținut că scrisorile au fost expediate la adresa din bd. Alba-Iulia, unde societatea nu mai activa în fapt, astfel încât nu puteau fi recepționate.

De asemenea, a menționat că lichidatorul nu a demonstrat efectuarea unor demersuri concrete pentru identificarea documentelor și nici nu a prezentat probe care să confirme distrugerea sau ascunderea lor intenționată.

În continuare, partea intimată a invocat lipsa legăturii de cauzalitate dintre pretinsa dispariție a documentelor și apariția stării de insolvabilitate. Acesta a susținut că eventualele omisiuni privind predarea actelor au avut loc după intentarea procedurii de insolvabilitate, la 22 februarie 2021, și nu puteau constitui cauza istorică a incapacității de plată a societății. În opinia sa, pentru angajarea răspunderii subsidiare era necesar ca lichidatorul să demonstreze că insolvabilitatea a fost determinată tocmai de ținerea unei contabilități fictive sau de dispariția documentelor, aspect care nu a fost probat.

Referitor la cuantumul pretențiilor formulate, intimatul a susținut că solicitarea lichidatorului de a încasa integral suma de 600 052,29 lei contravine dispozițiilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, care permit obligarea persoanei responsabile la suportarea doar a unei părți din datoriile debitorului. Acesta a arătat că lichidatorul nu a individualizat prejudiciul pretins și nu a demonstrat care parte din masa debitoare ar avea legătură directă cu pretinsele fapte ilicite imputate administratorului. În opinia sa, cererea urmărește transferarea întregului risc economic al activității societății asupra administratorului, transformând răspunderea subsidiară într-o sancțiune automată și generală.

Cu privire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, partea intimată a precizat că apelantul încearcă să stabilească în mod arbitrar momentul apariției stării de insolvabilitate, prin invocarea unui extras bancar prezentat abia în apel. Acesta a arătat că, potrivit propriei susțineri a apelantului, starea de insolvabilitate ar fi intervenit în luna iunie 2019, când asupra conturilor societății au fost aplicate primele ordine incaso. Pornind de la această premisă, intimatul a susținut că acțiunea este prescrisă, deoarece termenul de prescripție de trei

ani prevăzut de art. 248 alin. (5) din Legea insolvabilității ar fi început să curgă din momentul în care situația era cunoscută sau trebuia să fie cunoscută creditorilor și organelor competente. Astfel, dacă starea de insolvabilitate era evidentă în iunie 2019, termenul de trei ani s-ar fi împlinit în iunie 2022, în timp ce cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a fost depusă abia la 23 ianuarie 2023.

Partea intimată a susținut, de asemenea, că lichidatorul nu a demonstrat existența unor obligații noi contractate după expirarea termenului legal de 30 de zile pentru depunerea cererii introductive și nici nu a indicat cuantumul concret al prejudiciului rezultat din această pretinsă omisiune. În opinia sa, lipsesc calculele și elementele factuale necesare pentru a demonstra că pasivul societății a crescut ca urmare a nedepunerii la timp a cererii de insolvabilitate.

În raport cu criticile formulate împotriva hotărârii instanței de fond, partea intimată a relevat că judecătorul a apreciat corect probele administrate și a constatat în mod întemeiat lipsa raportului de cauzalitate dintre încălcările fiscale constatate prin actul de control din 11 mai 2021 și starea de insolvabilitate a debitorului. Acesta a subliniat că atât actul de control, cât și Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 657/1522 din 11 mai 2021 au fost emise după deschiderea procedurii simplificate a falimentului la 22 februarie 2021, astfel încât nu puteau reprezenta cauza declanșatoare a insolvabilității.

Totodată, partea intimată a menționat că instanța de fond a reținut corect concluziile raportului întocmit de lichidator privind cauzele insolvabilității, din care rezultă că incapacitatea de plată a societății a fost determinată de neexecutarea serviciilor contractate și nu de neregulile contabile invocate ulterior. În opinia sa, prin propriile constatări formulate anterior, lichidatorul a exclus existența unei legături de cauzalitate între presupusele încălcări ale contabilității și apariția stării de insolvabilitate.

În final, partea intimată a concluzionat că apelul este nefondat, întrucât lichidatorul nu a demonstrat existența tuturor elementelor răspunderii civile delictuale și nici condițiile speciale prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității. Acesta a reiterat că starea de insolvabilitate a S.R.L. „Idealwine” a fost determinată de factori economici externi, de blocajele de cash-flow manifestate în a doua jumătate a anului 2019 și pe parcursul anului 2020, precum și de efectele pandemiei COVID-19 asupra sectoarelor de retail și HoReCa.

**Verificarea condițiilor de exercitare a apelului:**

Conform art. 357 din Codul de procedură civilă, „*Hotărârile susceptibile de apel pot fi atacate, până a rămâne definitive, în instanţă de apel care, în baza materialelor din dosar şi a celor prezentate suplimentar, verifică corectitudinea constatării circumstanţelor de fapt ale cauzei, a aplicării şi interpretării normelor de drept material, precum şi respectarea normelor de drept procedural, la judecarea cauzei în primă instanţă*”.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii,* ***dacă legea nu prevede altfel***”.

Potrivit art. 8 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*(1) Hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvabilitate*”.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central a fost pronunțat public la 8 decembrie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 19 decembrie 2025. Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost depus în termenul legal.

Totodată, Completul judiciar reține că cererea de apel a fost semnată de Iovu Oleg desemnat în calitate de lichidator al S.R.L. „Idealwine”, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 22 februarie 2021.

La fel, se atestă că, apelantul a depus dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, Completul specializat concluzionează că sunt întrunite condițiile legale pentru exercitarea apelului declarat de lichidatorul S.R.L. „Idealwine”, Iovu Oleg, motiv pentru care prin încheierea Curții de Apel Centru din 26 martie 2026, s-a acceptat spre examinare cererea de apel și s-a fixat apelul spre examinare în fond.

**Aprecierea instanței de apel:**

***Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în raport cu argumentele invocate în cererea de apel și cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat în materie de insolvabilitate consideră că cererea de apel declarată de lichidatorul S.R.L. „Idealwine”, Iovu Oleg împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 8 decembrie 2025, este întemeiată și care urmează a fi admisă, cu casarea hotărârii contestate a primei instanțe, din motivele ce succed.***

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi*”.

Potrivit art. 8 alin. (6) și (7) din Legea insolvabilității, „*(6) Cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condițiile examinării cauzei în primă instanță. Instanța de apel poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel și de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege. (7) Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la data pronunțării*”.

Conform art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, „*instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe*”.

În acord cu prevederile art. 373 din Codul de procedură civilă, „*(1) Instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. (2) În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. (5) Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor când consimte și când hotărârea este atacată și de alți participanți la proces*”.

În conformitate cu prevederile art.118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale*”, iar conform art. 130 din același cod, „*instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei*”.

Totodată, potrivit art.122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante*”.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*(1) La deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii*”.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară (*HirroBalani v. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; G*eorgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

În opinia Colegiului, prima instanță, nu a ținut cont de aceste deziderate, nu a dat eficiență deplină circumstanțelor cauzei și înscrisurilor prezentate, fapt ce a condus la adoptarea hotărârii, care nu este bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul de judecată constată că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 22 februarie 2021, s-a admis cererea introductivă înaintată de S.R.L. „Vinăria Nobilă" cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul insolvabil S.R.L. „Idealwine" și a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului cu dizolvarea S.R.L. „Idealwine", iar în funcția de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Iovu Oleg.

La 23 ianuarie 2023 lichidatorul S.R.L. „Idealwine", Iovu Oleg a depus cerere împotriva pârâtului Druță Mihail privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil S.R.L. „Idealwine" și încasarea din contul lui Druță Mihail a sumei de 600 052,29 lei.

Conform art. 247 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*(1) În sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, administratorii întreprinderilor de stat/municipale, membrii organelor executive, membrii organului de supraveghere (consiliului), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii. (2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului*".

Din înscrisurile anexate la materialele cauzei rezultă că la data intentării procesului de insolvabilitate, administrator al S.R.L. „Idealwine" figurează Druță Mihail.

Prin urmare, în raport cu prevederile art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, se constată că Druță Mihail avea statutul de membru al organelor de conducere ale debitorului insolvabil, derivat din calitatea s-a de administrator al S.R.L. „Idealwine”.

Astfel, Druță Mihail, prin prisma prevederilor art. 247 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității, este subiect pasibil să fie atras la răspundere subsidiară.

În continuare, Completul judiciar reține că, pentru a fi angajată răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții, și anume: existența prejudiciului, comiterea unei fapte ilicite dintre cele enumerate de lege, existența legăturii de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția persoanei a cărei răspundere se cere.

Conform art. 248 alin. (1), (4) și (6) din Legea insolvabilității, „*(1) La cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate;* ***e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire****; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori;* ***h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14;*** *i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului. (4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii. (6) În toate cazurile, asupra acțiunii prevăzute la alin. (1), instanța de insolvabilitate se pronunță prin hotărîre, care poate fi contestată cu apel de persoanele vizate în ea*”.

Completul judiciar notează că norma prevăzută la art. 248 din Legea insolvabilității are caracter sancționatoriu și reparativ, fiind destinată protejării masei debitoare și a creditorilor împotriva unei conduceri iresponsabile sau dolosive.

Esențial în aplicarea acestui articol sunt următoarele elemente: (*i*) *calitatea persoanei* – răspunderea vizează membrii organelor de conducere și de supraveghere (administrator, director, contabil etc.); (*ii*) *conduita imputabilă* – legea enumeră limitativ nouă tipuri de comportamente considerate cauzatoare ale stării de insolvabilitate (folosirea în interes personal a bunurilor debitorului, ținerea unei contabilități fictive sau disimularea activelor, neînregistrarea ori întârzierea nejustificată a cererii de intentare a procedurii etc.); (*iii*) *legătura de cauzalitate* – dovada faptului că acțiunea sau omisiunea a cauzat ori a agravat insolvabilitatea; nu este suficientă simpla neglijență sau o gestiune defectuoasă; (*iv*) *efectul* – instanța poate dispune suportarea parțială sau totală a datoriilor debitorului de către persoanele culpabile.

Instanța de apel subliniază că această formă de răspundere nu operează automat și nu se aplică pentru orice datorie neplătită, ci numai în măsura în care sunt întrunite cumulativ condițiile legale referitoare la: (*i*) calitatea persoanei vizate; (*ii*) existența uneia dintre faptele expres prevăzute la literele a) - i) ale art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității; (*iii*) legătura de cauzalitate între conduita imputabilă și starea de insolvabilitate a debitorului. Răspunderea subsidiară are natura unei forme specifice de răspundere juridică, fundamentată pe principiile răspunderii civile delictuale, iar atragerea persoanei culpabile la măsuri coercitive prin intermediul instanței de judecată presupune dovedirea prin probe pertinente, concludente și suficiente a tuturor elementelor esențiale ale acesteia: fapta ilicită, vinovăția și legătura cauzală dintre faptă și consecințele prejudiciabile produse.

În prezenta cauză, lichidatorul S.R.L. „Idealwine”, Iovu Oleg a invocat, ca temei al atragerii la răspundere subsidiară, dispozițiile art. 248 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității.

Astfel, potrivit art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, răspunderea subsidiară poate fi atrasă în cazul, *ținerii unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire*. De asemenea, potrivit lit. h) a aceluiași articol, *răspunderea poate interveni în situația „nedepunerii cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14”.*

Potrivit art. 14 din Legea insolvabilității, „(1) *Debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10. (2) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă și în cazul în care: a) executarea integrală a creanțelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor celorlalți creditori; b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanțele creditorilor. (3) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2). (4) Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în*

*prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3). Aceste persoane sunt trase la răspundere contravențională în conformitate cu legea”*.

Analizând materialele dosarului, argumentele invocate de apelant, precum și concluziile instanței de fond, Completul judiciar reține că prima instanță a interpretat în mod eronat cadrul normativ aplicabil și a apreciat în mod incomplet ansamblul probator administrat în cauză, ceea ce a condus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Din materialele cauzei rezultă că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 22 februarie 2021, s-a constatat starea de insolvabilitate a debitorului S.R.L. „Idealwine” și s-a dispus intentarea procesului de insolvabilitate cu aplicarea procedurii simplificate a falimentului.

În cadrul procedurii simplificate a falimentului față de patrimoniul debitorului S.R.L. „Idealwine” au fost validate inițial creanțe în valoare de 547 172,90 lei, iar ulterior, prin ședințele de validare specială din 10 iunie 2021 și 26 mai 2022, au fost validate suplimentar creanțe în sumă de 12 420 lei și, respectiv, 40 460 lei, astfel încât valoarea totală a creanțelor validate a constituit 600 052,29 lei.

Completul judiciar reține că aceste creanțe au fost stabilite și validate în cadrul procedurii de insolvabilitate în temeiul documentelor justificative prezentate de creditori, reflectând obligațiile patrimoniale ale debitorului constatate și confirmate potrivit procedurii prevăzute de Legea insolvabilității.

Or, potrivit art. 143 alin. (8) din Legea insolvabilității, „*consemnarea judecătorului în tabelul definitiv consolidat al creanțelor are efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile pentru toate creanțele validate, conform valorii și rangului lor, precum și pentru debitor, administrator/lichidator și pentru toți creditorii chirografari și creditorii garantați*”.

Prin urmare, existența prejudiciului și întinderea acestuia nu mai pot fi puse la îndoială, întrucât creanțele creditorilor S.R.L. „Idealwine” au fost validate definitiv în cadrul procedurii de insolvabilitate, în cuantum total de 600 052,29 lei, potrivit tabelului definitiv al creanțelor.

În același context, Completul judiciar constată că debitorul S.R.L. „Idealwine” nu dispune de bunuri mobile sau imobile care ar putea fi valorificate pentru acoperirea creanțelor creditorilor, iar pe conturile bancare ale societății lipsesc mijloacele bănești necesare pentru stingerea datoriilor. În aceste condiții, lipsa efectivă a masei debitoare face imposibilă satisfacerea creanțelor creditorilor prin mijloace obișnuite ale procedurii de insolvabilitate, singura modalitate de acoperire a acestora fiind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, prin prisma art. 247 și art. 248 din Legea insolvabilității.

Totodată, Completul judiciar reține că pârâtul Druță Mihail a deținut funcția de administrator statutar al S.R.L. „Idealwine” începând cu data de înregistrare a

societății și până la momentul constatării stării de insolvabilitate și inițierii procedurii simplificate a falimentului, perioadă în care îi reveneau obligațiile legale de gestionare a activității societății, de ținere a evidenței contabile și, după caz, de sesizare a instanței cu cerere introductivă în condițiile legii.

În această calitate, potrivit art. 177 alin. (1) din Codul civil, „*persoana juridică își exercită, de la data constituirii, drepturile și își execută obligațiile prin administrator*", iar conform art. 69 alin. (1) din Legea nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, „*societatea trebuie să aibă unul sau mai mulți administratori, care administrează societatea și o reprezintă*".

Prin urmare, administratorul societății avea obligația legală de a asigura gestionarea corectă și prudentă a activității economice a entității, precum și respectarea normelor fiscale și contabile aplicabile. Această obligație derivă inclusiv din prevederile art. 186 alin. (1) din Codul civil, potrivit cărora, „*administratorul trebuie să acționeze alegând calea pe care o consideră, cu bună-credință, cea mai bună pentru a atinge scopurile persoanei juridice*", iar conform art. 187 alin. (1) din același cod, „*administratorul trebuie să acționeze conform nivelului de competență și diligență corespunzătoare cunoștințelor, competenței și experienței pe care le deține, precum și celor care se pot aștepta de la un bun administrator*".

Analizând temeiul invocat de apelant privind aplicarea art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, Completul judiciar reține că această normă prevede posibilitatea atragerii la răspundere subsidiară în cazul ținerii unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire.

Potrivit art. 13 alin.(l) lit.a) din Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, *„răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine conducerii (organului executiv) - în entitatea cu răspundere limitată".*

Conform art.43 alin. (1) și (2) din Legea contabilității, „*Entitatea este obligată să păstreze pe suport de hîrtie sau în formă electronică documentele contabile care includ: documentele primare, registrele contabile, situațiile financiare și alte documente aferente organizării și ținerii contabilității (denumite în cele ce urmează documente contabile). Documentele contabile vor fi sistematizate și păstrate în termenele și conform regulilor prevăzute de Organul de Stat pentru Supravegherea și Administrarea Fondului Arhivistic al Republicii Moldova".*

La fel, conform art.7 din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr.845-XII din 3 ianuarie 1992, „*în caz de încetare a activității, administratorului întreprinderii este obligat să transmită în arhiva de stat documentele ce fac parte din Fondul Arhivistic al Republicii Molodova și documentele privind personalul scriptic"*.

Potrivit art. 44 din Legea insolvabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, *„persoanele vinovate de încălcarea prezentei legi, care se eschivează de la ținerea contabilității, aplicînd incorect standardele de compatibilitate, precum și cele care falsifică premeditat documentele primare, registrele contabile, situațiile financiare și*

*rapoartelor anuale, sunt trase la răspundere disciplinară, materială, administrativă sau penală, după caz, conform legislației”.*

Totodată, în conformitate cu art. 8 alin.(2) lit.c)-f) din Codul fiscal, *„contribuabilul este obligat să: c) țină contabilitatea conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale și informațiile prevăzute de legislație, să asigure integritatea documentelor de evidență în conformitate cu cerințele legislației, să efectueze încasările bănești în numerar prin intermediul echipamentelor de casă și de control, respectînd reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea echipamentelor de casă și de control; d) să prezinte informații veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum și despre alte obiecte ale impunerii; e) să achite la buget, la timp și integral, ținînd cont de prevederile art.7 alin.(5), sumele calculate ale impozitelor și taxelor, asigurînd exactitatea și veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate; f) în caz de control al respectării legislației fiscale, să prezinte, la prima cerere sau maximum în decursul unei zile lucrătoare din data finalizării controlului fiscal operativ, persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală documentele de evidență, dările de seamă fiscale și alte documente și informații privind desfășurarea activității de întreprinzător, calcularea și achitarea la buget a impozitelor, a taxelor și a altor plăți obligatorii și acordarea facilităților, să permită accesul, în cazul ținerii evidenței computerizate, la sistemul electronic de contabilitate”.*

În corespundere cu prevederile art.15 alin.(l) din Legea contabilității și raportării financiare nr.287 din 15 decembrie 2017, *„datele din documentele primare se înregistrează, se acumulează și se prelucrează în registre contabile, întocmite pe suport de hîrtie sau în formă electronică*”, iar art.17 alin.(l) din aceeași lege, stabilește că, „*entitatea este obligată să păstreze documentele contabile care cuprind documentele primare, registrele contabile, situațiile financiare și alte documente aferente organizării și ținerii contabilității. Documentele contabile sistematizate și păstrate conform regulilor și termenilor stabilite de Organul de stat pentru supravegherea și administrarea Fondului Arhivistic al Republicii Moldova”.*

Totodată, art.18 alin.(l), (2) lit.a) și (3) lit.a) din Legea contabilității și raportării financiare, prevede că, *„(1) entitatea are obligația de a ține contabilitatea și de a întocmi situațiile financiare în modul prevăzut de prezenta lege, standardele de contabilitate și de alte acte normative aprobate ..., (2) lit.a) răspunderea pentru ținerea contabilității și raportării financiare revine conducătorului, administratorului - pentru entitățile indicate la art.2 lit.a), c) și d), (3) lit.a) persoanele indicate la alin.(2) sînt obligate să asigure organizarea și ținerea contabilității în mod continuu din data înregistrării de stat a entității pînă la data lichidării acesteia*”.

Astfel, conform art.181 din Codul fiscal, *„(1) Persoana cu funcție de răspundere responsabilă de stingerea obligației fiscale a contribuabilului este conducătorul lui sau o altă persoană a acestuia care, în virtutea obligațiilor de serviciu, era/este obligată să stingă obligația fiscală în modul și în termenele stabilite. În cazul în care contribuabilul nu are persoană cu funcție de răspundere, responsabil de stingerea obligației fiscale este el însuși. (2) Persoana cu funcție de răspundere este responsabilă de toate obligațiile fiscale ale contribuabilului, indiferent de data apariției lor. (3) Obligațiile fiscale ale contribuabilului de care persoana cu funcție de răspundere este responsabilă în conformitate cu prezentul articol rămîn obligații ale acestuia pînă la stingerea lor deplină. (4) Pentru neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezentul articol și a altor obligații prevăzute de legislația fiscală, persoana cu funcție de răspundere a contribuabilului poartă răspundere în conformitate cu legislația”*.

Mai mult ca atât, potrivit art.27 alin.(3)-(4) din Legea insolvabilității, *„Debitorul are obligația de a transmite administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere, informațiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea și la patrimoniul său, precum și documentele activității economice și documentele de evidență contabilă care vor fi reținute de administratorul provizoriu spre documentare. În cazul în care informațiile și documentele prevăzute la alin. (3 nu sînt prezentate de către membrii organelor de conducere ale debitorului, aceștia vor fi trași la răspundere patrimonială subsidiară și/sau penală, sau contravențională, în modul stabilit de lege, iar administratorul provizoriu desemnat va reconstitui, în măsura posibilităților, informațiile și/sau documentele, cheltuielile urmând a fi încasate din contul persoanelor culpabile”*.

Instanța de apel reține că, potrivit materialelor cauzei, Serviciul Fiscal de Stat a desfășurat un control fiscal al activității S.R.L. „Idealwine”, elaborând în acest sens actul de control nr. 5-709693, prelungit pe formularul 5-709694 din 11 mai 2021, potrivit căruia în rezultatul controlului fiscal privind estimarea obligațiilor fiscale prin metode și din surse indirecte la S.R.L. „Idealwine” s-au stabilit mai mult încălcări.

Completul judiciar reține că în urma emiterii actului de control, la 11 mai 2021 a fost emisă decizia nr. 657/1522 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de S.R.L. „Idealwine”.

Instanța de apel atestă că, circumstanțele constatate prin actul de control fiscal și reflectate în decizia asupra cazului de încălcare a legislației fiscale denotă incidența temeiului de răspundere prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității. În acest sens, materialele dosarului relevă că, pentru perioada 1 ianuarie 2017–31 decembrie 2020, la S.R.L. „Idealwine” a fost constatată lipsa evidenței contabile, circumstanță imputabilă administratorului Mihail Druță, căruia îi revenea obligația legală de a asigura organizarea și ținerea contabilității societății. Prin urmare, omisiunea de a asigura evidența contabilă a întreprinderii constituie o împrejurare ce poate atrage aplicarea dispozițiilor art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității.

La caz, potrivit actului de control a Serviciului Fiscal de Stat nr. 5-709693, prelungit pe formularul 5-709694, din 11 mai 2021, au fost formulate următoarele concluzii și propuneri:

„Prin examinarea informației parvenite din diverse surse s-a estimat obligația fiscală privind:

- impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător pentru perioada fiscală A/2017 în sumă de 33015 lei;

- impozitul pe venit din activitatea operațională pentru perioada fiscală A/2019 (L/02-L/12) în sumă de 8724 lei.

- taxa pe valoarea adăugată în sumă totală 20729 lei, inclusiv: pentru perioada L/03/2017 în sumă de 5148 lei, pentru perioada L/04/2017 în sumă de 4760 lei, pentru perioada L/06/2017 în sumă de 703 lei, pentru perioada L/07/2017 în sumă de 9490 lei și pentru perioada L/l 1/2017 în sumă de 628 lei.

În rezultatul controlului fiscal privind estimarea obligațiilor fiscale prin metode și din surse indirecte la S.R.L. „Idealwine" s-au stabilit următoarele încălcări:

- neprezentarea de date, informații și documente necesare pentru perioadele fiscale A/2017-A/2020 Serviciului Fiscal de Stat asupra problemelor care apar în timpul controlului;

- lipsa evidenței contabile pentru perioadele 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2020, ceea ce a făcut imposibilă efectuarea controlului fiscal;

- neprezentarea declarațiilor cu privire la impozitul pe venit (forma VEN 12) pentru perioadele fiscale A/2017, A/2019, fapt care nu a dus la apariția obligațiilor suplimentare la buget;

- diminuarea impozitului pe venit provenit din activitatea de întreprinzător pentru perioada fiscală A/2018 în sumă de 33015 lei;

- încălcarea modului de întocmire a declarației cu privire la impozitul pe venit (forma VEN12) pentru perioada fiscală A/2018, fapt care a generat apariția obligațiilor fiscale suplimentare la buget;

- neachitarea în termen a impozitului pe venit provenit din activitatea de întreprinzător pentru A/2018;

- neprezentarea dării de seamă privind impozitul pe venit din activitatea operațională (forma IVA015) pentru perioadele fiscale A/2019-A/2020, fapt care a generat apariția obligațiilor fiscale suplimentare la buget pentru perioada fiscală A/2019;

- neplata în termen a impozitului pe venit din activitatea operațională pentru perioada fiscală A/2019 (L/02-L/12).

- încălcarea modului de întocmire a declarațiilor privind TVA (forma TVA12) pentru perioadele fiscale L/03/2017-L/l2/2017, fapte care au generat apariția obligațiilor suplimentare la buget pentru perioadele fiscale L/03/2017, L/04/2017, L/06/2017, L/07/2017 și L/l 1/2017;

- diminuarea TVA aferentă bugetului cu 20 729 lei, inclusiv: pentru perioadele fiscale L/03/2017 - 5148 lei, L/04/2017 - 4760 lei, L/06/2017 - 703 lei, L/07/2017 - 9490 lei și L/l1/2017 - 628 lei;

- neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată pentru perioadele fiscale L/04/2017, L/06/2017, L/07/2017 și L/l1/2017;

- existența supraplății care nu poate fi confirmată prin control, din cauza neprezentării documentelor contabile și care urmează a fi reflectate spre calcul la cap.121410 „Majorarea de întârziere a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii" în sumă de 22,16 lei".

Completul judiciar menționează că, potrivit deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 657/1522 din 11 mai 2021 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către S.R.L. "Idealwine", s-a decis:

„I. A reflecta spre calcul în contul curent generalizat:

- 22,16 lei, majorare de întârziere pentru neplata contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, cap.121410;

II. A încasa la buget sumele impozitelor și taxelor calculate în rezultatul controlului:

- 33015 lei, impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător;

- 8724 lei, impozitul pe venit din activitatea operațională;

- 20729 Iei, taxa pe valoarea adăugată;

III. A încasa la buget majorare de întârziere (penalitate), calculată în rezultatul controlului în conformitate cu prevederile art. 228 alin. (2) din Codul fiscal în sumă de:

- 7384 lei, pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător;

- 873 Iei, pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit din activitatea operațională;

- 9313 lei, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoare adăugată.

IV. A aplica pentru încălcarea legislației fiscale și a încasa:

- 4000 lei, amendă pentru împiedicarea controlului fiscal, prin neprezentarea de explicații, date, informații și documente, necesare Serviciului Fiscal de Stat, asupra problemelor care apar în timpul controlului, conform prevederilor art. 253 alin. (1) din Codul fiscal;

- 40000 lei, amendă pentru lipsa totală a contabilității pentru perioada 01.01.2017 - 31.12.2020, conform prevederilor art. 257 alin. (5) din Codul fiscal;

- 6603 lei, amendă pentru diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător conform prevederilor art. 261 alin. (4) din Codul fiscal (33015 lei x 20%);

- 6979 lei, amendă pentru eschivarea de la calculul și de la plata impozitului pe venit din activitatea de operațională pentru perioada fiscală AGO 19, conform prevederilor art. 261 alin. (5) din Codul fiscal ( 8724 lei x 80 %);

- 3879 lei, amendă pentru diminuarea TVA, conform prevederilor art. 261 alin. (4) din Codul fiscal, (19398 lei x 20%);

- 2500 lei, amendă pentru încălcarea modului de întocmire și prezentare a Declarației cu privire la impozitul pe venit (Forma VEN12) pentru perioada fiscală A2018, a Dării de seamă privind impozitul pe venit din activitatea operațională (Forma IVA015) pentru perioada fiscală A/2019, a Declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/03/2017 - L/04/2017 și L/07/2017 conform prevederilor art. 260 alin. (1) din Codul fiscal (5 cazuri x 500 Iei).

V. A aplica avertizare conform prevederilor art. 235 alin. (11) din Codul fiscal, pentru comiterea încălcării fiscale nesemnificative prevăzute:

- la art. 260 alin. (î) din Codul fiscal, prin nerespectarea modului de prezentare a Declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/06/2017 și L/l1/2017.

- la art. 261 alin. (4) din Codul fiscal, prin diminuarea taxei pe valoare adăugată pentru perioadele fiscale L/06/2017 cu 703 lei, L/11/2017 cu 628 lei (f.d.37-41)".

Raportând aceste împrejurări la dispozițiile art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, instanța de apel reține că faptele constatate prin actul de control fiscal nr. 5-709693, prelungit pe formularul nr. 5-709694 din 11 mai 2021, precum și prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 657/1522 din aceeași dată, demonstrează cu certitudine că administratorul Druță Mihail a ținut contabilitatea societății contrar prevederilor legale și nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi reveneau în această calitate.

Or, din conținutul actelor menționate rezultă nu doar existența unor abateri punctuale de ordin fiscal, ci lipsa totală a evidenței contabile a societății pentru perioada 01 ianuarie 2017 – 31 decembrie 2020, împrejurare care a făcut imposibilă verificarea activității economico-financiare a debitorului și a determinat Serviciul Fiscal de Stat să stabilească obligațiile fiscale prin metode și surse indirecte. Mai mult, administratorul nu a prezentat organului fiscal documentele și informațiile solicitate în cadrul controlului, împiedicând astfel verificarea exactă a operațiunilor economice desfășurate de societate.

Completul judiciar subliniază că ținerea contabilității reprezintă una dintre obligațiile fundamentale ale administratorului unei societăți comerciale, întrucât evidența contabilă constituie principalul instrument prin care se poate determina situația patrimonială a întreprinderii, nivelul activelor și pasivelor acesteia, precum și capacitatea sa de a-și executa obligațiile față de creditori. În lipsa unei contabilități conforme cerințelor legale, devine imposibilă urmărirea circuitului bunurilor și a mijloacelor financiare ale societății, fiind afectate grav interesele creditorilor și însăși desfășurarea procedurii de insolvabilitate.

În speță, lipsa totală a contabilității nu constituie o simplă abatere formală, ci relevă o încălcare gravă și continuă a obligațiilor legale ale administratorului. Această concluzie este confirmată inclusiv prin sancțiunea fiscală aplicată societății în cuantum de 40 000 lei pentru lipsa totală a contabilității în perioada 1 ianuarie 2017–31 decembrie 2020, precum și prin constatările organului fiscal privind neprezentarea

documentelor justificative și imposibilitatea efectuării controlului fiscal în condiții ordinare.

Prin urmare, Completul judiciar constată că în privința lui Druță Mihail este întrunit elementul faptei ilicite prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, manifestat prin ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii și prin neasigurarea păstrării și prezentării documentelor contabile necesare reflectării activității economice a debitorului.

Totodată, instanța de apel reține existența legăturii de cauzalitate dintre această conduită și prejudiciul suportat de creditori. Lipsa evidenței contabile a împiedicat identificarea completă a activelor debitorului, verificarea operațiunilor economice efectuate de societate și stabilirea exactă a situației sale financiare, contribuind astfel la imposibilitatea recuperării creanțelor validate în procedura de insolvabilitate. În lipsa documentelor contabile, lichidatorul a fost lipsit de posibilitatea de a reconstitui integral patrimoniul debitorului și de a întreprinde măsuri eficiente pentru valorificarea eventualelor active ale acestuia.

În aceste condiții, Completul judiciar apreciază că sunt întrunite toate elementele necesare pentru angajarea răspunderii subsidiare a lui Druță Mihail în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, respectiv existența faptei ilicite, vinovăția administratorului, prejudiciul constând în imposibilitatea satisfacerii creanțelor creditorilor și legătura de cauzalitate dintre conduita acestuia și consecințele prejudiciabile produse.

În ceea ce privește temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, Completul judiciar reține că această normă sancționează „nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14”.

Astfel, conform Potrivit art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2). Iar conform art.2 din aceeași lege, incapacitatea de plată este situația financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a-și executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale, incapacitatea de plată fiind prezumată în cazul în care debitorul este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile.

Conform art.72 alin.(7) Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată din 14 iunie 2007, „în *cazul apariției indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai tîrziu decît la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociații nu vor acoperi pierderile”.*

Raportând circumstanțele cauzei la prevederile art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, Completul judiciar reține că administratorului S.R.L. „Idealwine”, Mihail Druță, îi revenea obligația legală de a solicita intentarea procesului de insolvabilitate imediat după apariția stării de incapacitate de plată a societății, în vederea limitării prejudiciilor cauzate creditorilor și a conservării patrimoniului

debitorului. Or, dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității instituie în sarcina administratorului obligația de a depune cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de 30 de zile de la survenirea temeiurilor care justifică intentarea procesului de insolvabilitate.

În acest context, Completul judiciar subliniază că obligația de a sesiza instanța nu este una facultativă și nu depinde de aprecierea subiectivă a administratorului, ci intervine din momentul în care societatea nu mai este capabilă să își onoreze obligațiile de plată ajunse la scadență.

Potrivit materialele cauzei, instanța de apel constată că S.R.L. „Idealwine" se afla într-o situație financiară precară cu mult înainte de intentarea procesului de insolvabilitate.

Astfel, din actul de control fiscal nr. 5-709693, prelungit pe formularul nr. 5-709694 din 11 mai 2021, rezultă că societatea nu a prezentat documentele și informațiile solicitate de organul fiscal pentru perioadele fiscale A/2017–A/2020, nu a ținut evidența contabilă pentru perioada 1 ianuarie 2017 – 31 decembrie 2020 și a acumulat obligații fiscale suplimentare semnificative. În urma controlului fiscal au fost calculate obligații fiscale în sumă de 33 015 lei cu titlu de impozit pe venit din activitatea de întreprinzător, 8 724 lei cu titlu de impozit pe venit din activitatea operațională și 20 729 lei cu titlu de taxă pe valoarea adăugată, la care s-au adăugat majorări de întârziere în cuantum de 17 570 lei și amenzi în sumă totală de 63 961 lei. Aceste circumstanțe demonstrează că societatea se confrunta cu dificultăți financiare majore și nu își executa obligațiile fiscale în termenele prevăzute de lege.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că situația de insolvabilitate a debitorului nu era limitată la raporturile cu bugetul public național. În cadrul procedurii de insolvabilitate au fost validate creanțe în cuantum total de 600 052,29 lei. Astfel, inițial au fost validate creanțe în valoare de 547 172,29 lei, ulterior fiind validate suplimentar creanțe în sumă de 12 420 lei și creanțe în sumă de 40 460 lei. Prin urmare, la momentul definitivării tabelului consolidat al creanțelor, pasivul confirmat al debitorului constituia 600 052,29 lei.

În pofida existenței unor datorii considerabile și a incapacității evidente de a le onora, Mihail Druță nu a depus cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate în termenul prevăzut de lege. Mai mult, procedura de insolvabilitate nu a fost inițiată de debitor, ci de creditorul S.C. „Vinăria Nobilă" S.R.L., la cererea căruia s-a alăturat ulterior S.R.L. „Unicorn Estate". Ca urmare, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 22 februarie 2021, a fost admisă cererea introductivă depusă de creditori și a fost intentat procesul de insolvabilitate față de S.R.L. „Idealwine", cu aplicarea procedurii simplificate a falimentului.

Completul judiciar apreciază că această conduită denotă încălcarea obligației imperative prevăzute de art. 14 din Legea insolvabilității. Or, administratorul societății era persoana care avea acces la informațiile privind situația economică și financiară a debitorului și care trebuia să cunoască existența incapacității de plată. În

calitatea sa de administrator statutar, Druță Mihail avea obligația legală de a interveni prompt pentru declanșarea procedurii de insolvabilitate, însă a omis să întreprindă măsurile prevăzute de lege.

Instanța de apel constată, de asemenea, existența legăturii de cauzalitate dintre omisiunea administratorului și prejudiciul suportat de creditori. Din raportul final al lichidatorului și din materialele dosarului rezultă că debitorul nu dispune de bunuri mobile sau imobile care ar putea fi valorificate pentru acoperirea creanțelor creditorilor, iar pe conturile bancare ale societății lipsesc mijloacele financiare necesare stingerii obligațiilor asumate. În consecință, creanțele validate în cuantum total de 600 052,29 lei au rămas nesatisfăcute, iar creditorii au fost lipsiți de posibilitatea recuperării sumelor datorate.

Sub aspectul vinovăției, Completul judiciar reține că Druță Mihail nu poate invoca necunoașterea obligațiilor ce îi reveneau în calitate de administrator. Dimpotrivă, funcția deținută presupunea cunoașterea situației financiare a societății și respectarea obligațiilor legale privind sesizarea instanței în cazul apariției stării de insolvabilitate. Omisiunea de a depune cererea introductivă, deși existau indicii clare și obiective privind incapacitatea de plată a societății, relevă existența culpei administratorului în producerea prejudiciului suportat de creditori.

În aceste condiții, Completul judiciar concluzionează că sunt întrunite toate elementele necesare pentru atragerea la răspundere subsidiară a lui Druță Mihail în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, și anume existența faptei ilicite constând în nedepunerea cererii introductive conform prevederilor art. 14 din lege, existența prejudiciului reprezentat de creanțele validate în cuantum de 600 052,29 lei, legătura de cauzalitate dintre conduita ilicită și prejudiciul produs, precum și vinovăția persoanei responsabile.

Prin urmare, având în vedere că materialele dosarului confirmă atât incidența temeiului prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, referitor la ținerea contabilității contrar prevederilor legii, cât și a temeiului prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din aceeași lege, referitor la nedepunerea cererii introductive de intentare a procesului de insolvabilitate, instanța de apel apreciază că cererea formulată de lichidatorul S.R.L. „Idealwine” este întemeiată și urmează a fi admisă, cu atragerea lui Mihail Druță la răspundere subsidiară pentru pasivul debitorului insolvabil în cuantum de 600 052,29 lei, reprezentând totalul creanțelor validate și rămase nesatisfăcute în cadrul procedurii de insolvabilitate.

Completul judiciar nu poate reține argumentele părții intimate, întrucât acestea sunt contrare materialului probator administrat în cauză și prevederilor legale incidente.

Astfel, susținerea privind inexistența unei contabilități ținute contrar legii și necesitatea unui raport de expertiză nu poate fi acceptată, întrucât actul de control fiscal nr. 5-709693 din 11 mai 2021 și Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 657/1522 confirmă lipsa totală a evidenței contabile pentru perioada 2017–2020 și

neprezentarea documentelor solicitate, ceea ce este suficient pentru incidența art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității.

De asemenea, nu poate fi reținută afirmația potrivit căreia încălcările fiscale nu ar avea legătură cu insolvabilitatea, întrucât lipsa contabilității a împiedicat determinarea situației patrimoniale și recuperarea creanțelor.

Nici argumentul privind inexistența contribuției la dispariția documentelor contabile nu este fondat, în condițiile în care administratorul nu a asigurat păstrarea și transmiterea acestora către lichidator.

În ceea ce privește temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h), instanța de apel reține că obligația de depunere a cererii introductive a fost încălcată, deși existau indicii evidente de incapacitate de plată anterior intentării procedurii de insolvabilitate.

Prin urmare, obiecțiile părții intimate sunt neîntemeiate, fiind în contradicție cu circumstanțele de fapt stabilite în cauză și cu probatoriul administrat, și nu sunt de natură să înlăture ori să răstoarne concluziile instanței de apel, care rezultă dintr-o apreciere completă și coroborată a materialului probator și a normelor legale incidente raportului juridic litigios.

Completul judiciar nu poate reține argumentele instanței de fond privind lipsa legăturii de cauzalitate și caracterul neîntemeiat al cererii de atragere la răspundere subsidiară, întrucât probele administrate în cauză demonstrează în mod concludent că managementul defectuos al administratorului, precum și nerespectarea obligațiilor legale privind ținerea contabilității și depunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate, au contribuit la agravarea situației financiare a societății și la imposibilitatea satisfacerii creanțelor creditorilor.

În consecință, Completul judiciar apreciază că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată și a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material, motiv pentru care aceasta urmează a fi casată, cu pronunțarea unei noi decizii prin care cererea lichidatorului S.R.L. „Idealwine”, Iovu Oleg privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului Druță Mihail să fie admisă.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă (în vigoare la data înaintării acțiunii), *„cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei”.*

Conform art. 83 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă (în vigoare la data înaintării acțiunii), „*taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat”*.

Conform art. 3 alin. (1) din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992, (în vigoare la data înaintării acțiunii*), „cererile de chemare în judecată privitor la*

*litigiile cu caracter patrimonial, se impun cu taxă de stat în mărime de 3% din valoarea acțiunii sau din suma încasată, dar nu mai puțin de 150 lei și nu mai mult de 25000 lei de la persoanele fizice și nu mai puțin de 270 lei și nu mai mult de 50000 lei de la persoanele juridice*".

La depunerea cererii cu privire la atragerea la răspundere subsidiară, lichidatorul S.R.L. „Idealwine" în procedura simplificată a falimentului, Iovu Oleg nu a achitat taxa de stat, în temeiul prevederilor art. 86 alin. (2) din Codul de procedură civilă, (în vigoare la data înaintării acțiunii), potrivit cărora „*persoanele juridice declarate în stare de insolvabilitate, la introducerea în instanța de judecată a acțiunilor de urmărire a creanțelor debitoare, de anulare a actelor juridice fictive sau frauduloase, a garanțiilor acordate, a tranzacțiilor încheiate și a actelor de transfer de proprietate, precum și la atacarea hotărârilor judecătorești adoptate pe marginea acestor litigii, plătesc taxa de stat după examinarea cauzei, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării de către instanța de judecată a hotărârii"*.

În conformitate cu art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în vigoare la data înaintării acțiunii), *„cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată"*.

Dată fiind soluția de admitere a cererii cu privire la atragere la răspundere subsidiară, instanța de apel va încasa din contul administratorului statutar S.R.L. „Idealwine" în persoana lui Druță Mihail în beneficiul statului suma de 18 001,56 lei, cu titlu de taxă de stat pentru examinarea cererii de chemare în judecată.

În continuare, Completul judiciar reține că potrivit prevederilor art. 82 din Codul de procedură civilă (în vigoare la momentul înaintării cererii de apel), „*cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei*".

În conformitate cu art. 83 din Codul de procedură civilă, „*Taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023. Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată, cererea reconvențională, cererea de intervenție principală, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești, precum și alte cereri prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023"*.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă (în vigoare la momentul înaintării cererii de apel), „*instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului”.*

Potrivit articolului 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în vigoare la momentul înaintării cererii de apel), „*cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia”.*

La caz, pretențiile formulate de reclamant în prezenta cerere de chemare în judecată au caracter patrimonial, care se calculează în conformitate cu pct. 1.1.3 al anexei nr. 1 al Legii taxei de stat nr. 213/2023.

Completul judiciar notează că, în conformitate cu pct. 1.1.14 al anexei nr. 2 al Legii taxei de stat nr. 213/2023, la depunerea acțiunii în judecată, lichidatorul S.R.L. „Idealwine”, Iovu Oleg a fost scutit de la plata taxei de stat.

Dată fiind soluția privind admiterea cererii de apel, instanța de apel va dispune încasarea de la Druță Mihail, în beneficiul statului, a sumei de 15 768,81 lei cu titlu de taxă de stat pentru examinarea cererii de apel.

În contextul celor expuse, Completul judiciar constată că instanța de insolvabilitate a examinat superficial materialele cauzei și a interpretat eronat normele de drept incidente, fără a valorifica în mod corespunzător probatoriul administrat de lichidatorul S.R.L. „Idealwine”, Iovu Oleg, circumstanțe care atrag nelegalitatea hotărârii atacate și constituie temei de casare a acesteia.

Prin urmare, apelul declarat de lichidatorul S.R.L. „Idealwine”, Iovu Oleg urmează a fi admis, cu casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 8 decembrie 2025 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care se admite integral cererea lichidatorului S.R.L. „Idealwine”, Iovu Oleg privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului debitorului, Druță Mihail.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4), art. 8 alin. (6) - (7) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și art. 385 lit. c), 389 - 390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Curții de Apel Centru,

**D E C I D E :**

Se admite apelul declarat de lichidatorul S.R.L. „Idealwine”, în procedura simplificată a falimentului, Iovu Oleg.

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 8 decembrie 2025, cu emiterea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul S.R.L. „Idealwine”, în procedura simplificată a falimentului, Iovu Oleg.

Se atrage la răspundere subsidiară Druță Mihail.

Se încasează de la Druță Mihail, în contul masei debitoare a S.R.L. „Idealwine”, în procedura simplificată a falimentului, suma de 600 052,29 lei (șase sute mii cincizeci și doi, 29) lei, cu titlu de creanțe validate ale creditorilor în cadrul procesului de insolvabilitate.

Se încasează de la Druță Mihail, în beneficiul statului, suma de 18 001,56 lei cu titlu de taxă de stat pentru examinarea cererii de chemare în judecată și suma de 15 768,81 lei cu titlu de taxă de stat pentru examinarea cererii de apel, în total suma de 33 770,37 lei (treizeci și trei mii șapte sute șaptezeci, 37) lei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae